

ПРАВДА

Независимъ общественъ вѣстникъ

ИЗЛАЗА СЕДМИЧНО.

Издателъ — Н. Бобевъ.

Писма, пари и др. се адресиратъ:

Администрация в. „Правда“ — Плѣвентъ

Абонаментна цена 4 лева годишно. — За

странство 8 лева.

— Единъ брой 10 стотинки —

За обявления по споразумение.

ТИЧАЙТЕ ПРИ

Магазинъ

„Балканска Роза“

ул. Александровска — Плѣвентъ.

Сярови най-первокачествени сапуни.

Ръкавици дамски и мъжки.

Яки и вратовръзки.

ГАЛАНТАРИНИ стоки.

ДѢТСКИ играчки.

По случай коледните празници и нова година магазинъ „Балканска Роза“ ще продава горните артикули съ най-намалени цѣни.

ДАВА СЕ подъ наема малка къща на сѣмейство Хр Върбановъ, съ 5 стаи, кухня, стая до кухнята и маза.

Споразумение до притежателитѣ.

1—3

Продавамъ къща на главната улица до къщата на М. Иосифовъ и Илия Стаменовъ. Споразумение Бочо Лачовъ.

2—3

МАГАЗИНЪ „ГАБРОВО“

срѣщу хотелъ „ЕВРОПА“ гр. Плѣвентъ

ГАЛОШИ I качествени руски, марка тригълникъ;

РАКЪВИЦИ I най-разнообразни; ШАПКИ I сукнени: „Навис“, „Borsalino“ и др.;

БЮЖЕТАРИНИ и ГАЛАНТАРИНИ стоки;

ЯКИ и ВРАТОВРЪЗКИ I фини; ОБУЩА I готови и ШОШОНИ I ПАПАЗОВИ сапуни

При УМѢРЕНИ цѣни

Само при насъ ще намѣрите.

Съ почитание:

I. Ивановъ & Я. Стойковъ

4—5

ЧАСТНИ УРОЦИ

по французки езикъ дава учителъ по тоя езикъ въ мъжката прогимназия тукъ.

Споразумение чрезъ редакцията.

4—5

Анархиститѣ.

Безподобна деморализация, нечувана корупция, вѣпящо беззаконие и най-гнусенъ грабежъ царуватъ въ страната, отъ както сж на властъ стамбулиститѣ. Най-изтънчения развратъ и най-опасната анархия, създадени и култивирани отъ тѣхния режимъ, разяжатъ младия организъмъ на българската държава, създадена съ толкова сжкни жертви, и я тикатъ неударимо къмъ пропастьта. Разтленияго е пуснало дълбоки корени. Това го признаватъ и стамбулиститѣ. Съ най-цинична откровеностъ това е изказано и признато въ брой 1244 отъ 5 того на в. „Новъ вѣкъ“, органа на стамбуловската разбойническа мафия. Че въ страната сички институти сж компрометирани, че гражданитѣ сж изгубили вѣрбата въ администрацията, въ правосъдието, че страната е разорена финансово икономически, че държавнитѣ сръбства се разпиляватъ и присвояватъ най-цинично и прѣстѣпно, че учебното дѣло е разнебитено, че чиновническата бюрокрация е разядена отъ фаворитизъмъ и непотизъмъ, че цѣлкупното национално дѣло е погубено, това е всеизвестно, защото милиони факти го подкрѣпватъ!

Опозиционната преса, върна изразителка на голата дѣйствителностъ, отдавна твърди и доказва това, което стамбулиститѣ отричаха и което сега признаватъ.

Едно нѣщо само неискатъ да признаватъ стамбулиститѣ: че тѣ сж виновницитѣ, най-големитѣ виновници за огромното растление въ страната, което датира отъ тѣхното идване на властъ.

Г-да стамбулци, не е виновна оппозицията за това растление; виновни сте вие, които потъпкахте конституцията и законитѣ; виновни сте вие, които извършихте най-варварскитѣ насилія върху най-свещенитѣ свободи на българскитѣ граждани; виновни сте вие, които компрометирахте сички институти и които подкопахте авторитета на държавната властъ; виновни сте вие, които убихте университетата, разорихте училищата, опропорихте учителитѣ; виновни сте вие, които въ народното събрание въведохте парламентарния тероръ; виновни сте вие, които по улицитѣ трѣпите и сечете българскитѣ граждани; виновни сте вие, които измукахте най-хищнически животнитѣ сокове на българския народъ; виновни сте вие, авторитѣ на прочутитѣ афери; виновни сте вие, които съ безразсѣдната си и лудешка политика причинихте погрома на македонското дѣло! Да, виновни сте вие, които за наситите алчния си егоизъмъ, се кланятъ на беззаконие и грабежа; вие, които сѣте корупцията въ страната!

Вие, които проглушихте свѣтътъ на се прѣпоръчватъ за патриоти, а на дѣло сте най-страшнитѣ антипатриоти; вие, които обявявате сички не ваши за прѣдатели, а сами сте най-големитѣ прѣдатели; вие, които създавате законъ за анархиститѣ, а въ сжщностъ сте най-опаснитѣ анархисти!

И когато вие викате съ прѣгракнали гърла: на борба противъ анархиститѣ ние подзеаме този викъ и казваме: на борба, жестока борба, противъ анархиститѣ — стамбулисти.

Черна просвѣта.

Така смѣло може да се именува новиятъ законъ за народното просвѣщение. Той е черенъ изворъ, отъ кждѣ реакцията въ България ще черпи прѣсни сили за удоволствието на Българския монархизъмъ... До сега отъ тридесетъ години наредъ непрѣстанно народната ни просвѣта се развиваше по единъ, макаръ и бавенъ, криволичещъ, но при все това нормаленъ пътъ. Зародиша на досегашната просвѣта бѣ пошеяна верою и вѣра, а народъ още прѣди освобождението. Още тогава това свѣто просвѣтено сѣмо доби здрави корени въ демократическата народна душа, раста на дължъ и ширъ, даже бѣ проявило прѣзъ послѣднитѣ години тенденция да се разцѣфне въ разкошно народно цѣфте... за щастие и гордостъ на родината ни.

Уви! Днесъ една разкапала се по всички направления стамбулистка властъ иска съ единъ замахъ на своята мръсна ръка да унищожи всичко, що се е развило съ десетки години. Днесъ по законодателенъ редъ съ едно гаменско самодоволство и цинизъмъ се опитватъ да посадятъ въ ума и морала на нацията реакционни сѣмена, които училищата ще трѣбватъ да култивиратъ за слава и честъ на разлагающата се стамбуловщина!

„Новиятъ законопроектъ, кзва учителскитѣ вѣстникъ „Съзвание“, е единъ безподобенъ атентатъ надъ свободата на народното училище, на независимостта на българския учителъ надъ развитието въ духа на демократия и политически свободи на идущитѣ слѣдъ насъ нови генерации“.

Че този законъ е замисленъ подъ давлението на най-чернитѣ намѣрения, ни убѣждава и самия министъръ — Апостолъ на сатанииската злоба и мѣстъ спрямо народното учительство, който изрично казва, че да внесе закона въ Народ. Събрание се е волилъ отъ желанието да върши започнатото реорганизиране на учебното дѣло въ страната...

„Ние благодаримъ за тая откровеностъ на министъра, пише органътъ на българскитѣ учителски съюзъ. — Ние знаемъ какъ се започна слѣдъ 3 януари реорганизацията

въ учебното дѣло отъ университета до основното училище; ние знаемъ за януарскитѣ драконовски измѣнения въ закона за просвѣщеніе; не можемъ да не знаемъ масовитѣ гонения и уволнения, като пошлѣница на тая анархистическа реорганизация на учебното дѣло. А щомъ знаемъ това и щомъ имаме декларация на министъра, че новия законъ иде да *узакони произвола, да организира гоненията, да централизира поробването на учителската свѣсть и мисълъ, то той ще и да нанесе послѣдния ударъ на трѣзвото, прогресивното, демократичното народно образование“.*

Законътъ носи толкова много измѣнения и въ такава нахално-улична форма, што разглежданието му подробно въ една-две вѣстникарски статии е невъзможно. За сега достатъчно е да знаемъ нашитѣ читатели:

1. Че властницитѣ ни присвояватъ само единъ учебникъ за всички училища въ страната и него ще измѣнятъ и допълнятъ по своя партийна изгода. (А кждѣ остана свободата на автора, свободата на търговската литература, свободата на учителитѣ да си избиратъ най-добриятъ спорѣдъ тѣхното методично разбирање учебникъ).

2. Че училищнитѣ настоятелства нѣма да се избиратъ отъ цѣлия народъ, а ще се подбиратъ отъ членоветѣ на общинския свѣтъ, а единъ *свещеникъ* въ градоветѣ и всѣки *свещеникъ* въ селата ще бѣде, безъ изборъ, по-право членъ на училищното настоятелство;

3. Че въ окръжния училищенъ свѣтъ се поставя за членъ и *митрополита* или арх. намѣстникъ, а се изхвърлятъ главнитѣ учители и окол. училищни инспектори;

4. Че учителъ може да стане младежтъ, само ако е навършилъ 20 години;

5. Че заплатата на учителитѣ е 10 % по-малка отъ заплатата на учителитѣ. На селскитѣ учители заплатата е по-малка отъ она на градскитѣ. Изобщо взето заплатитѣ на народнитѣ учители сж *намалена*. Че жечневата учителка се уволнява, понеже която учителка „не раждала много дѣца тъй погрѣбни на царщината“.

6. Че на учителя се отниматъ правата му, като гражданинъ и дѣецъ: да не влиза въ професионални и политически дружества, да не симпатизира на работнишки организации и т.н.

7. Тѣситѣ на класнитѣ ученици се увеличаватъ.

8. Педагогическитѣ училища се прѣобрѣщатъ на калугерски павсиони.

9. Че на учителя се забранява да се бори за своето материално положение и прочее, прочее...

Като се иматъ всички тѣзи *набърза ръка изброени, законоположения, лесно се подушва покварата, wonята на она реакционенъ източникъ,*

който е обречен да бжде вечно-бликащ изворъ отъ черни „просвѣтителни“ струи, които като ще се разливатъ на дълъгъ и ширъ по милага и многострадалната родина ще ѝ дадатъ онай реакционна подкваза, отъ която се е вкиснала и подкиснала разбойническо нахалната и дива стамбулчица . . .

На всуе се трепите, жалки хорица! Искрата, що тъй храбро се се заловили двестъ да гасите, угрѣ на вулканъ ще се разрастне, за да изгори всичко вмерисано, всичко мухлясало и гнило отъ лицето на земята... Такъвъ е желѣзния исторически законъ на който сж подчинени въ своето културно развитие всички общества. . . Гнилото, острѣлото, отживѣлото е обречено на явна гибелъ. То ще умре, то ще изчезне . . . И колкото по-скоро и безболезнено отваря мѣсто на жизнеспособното, на младото, на демократичното, на напредничетово, толкова по-добре . . . Горко на бухалитѣ! Тѣ ще бждатъ ослѣпени отъ силнитѣ лъчезарни струи на изгрѣващото слънце. . .

Въспитанието на демокрацията.

Въ минатия брой на вѣстника напомнихме нуждата отъ възпитанието на гражданитѣ въ демокрацията. Сега ще кажемъ въ какво трѣбва да се възпитаватъ тѣ. Демокрацията въ своитѣ борби е изработила извѣстни принципи и институти, които реализира въ живота, дѣйствително гарантира въ гражданитѣ свобода и благосъстояние. Нашиятъ уредител имайки прѣдъ видъ опыта на цивилизованитѣ народи, поставиха демократическитѣ принципи и институти въ нашата конституция, но тѣ неможаха да се реализиратъ изведнѣжъ, защото гражданитѣ не ги познаваха, не ги разбираха и защото не бѣха достатъчно уврѣли за тѣхъ. Една демокрация е стабилна и трайна само тогасъ, когато тя е дѣло на гражданитѣ, когото тѣ сж я установили чрезъ борба. За да може и у насъ да се реализира

демократическото управление, прѣвдвено въ конституцията, трѣбва гражданитѣ да съзнаватъ добри правата и обязанности си, изложени въ конституцията, и да ги упражняватъ умѣло за своето добро. — Нашата конституция е дала на българския гражданинъ най-либералното избирателно право, каквото нѣматъ дори гражданитѣ на Англия — майката на конституционализма. Дала му е право свободно да избира депутати, окръжници, общински свѣтници и др., които да управляватъ общитѣ народни работи. Имайки това свѣщенно право българския гражданинъ трѣбва да избира най-добритѣ, най-способнитѣ и най-честнитѣ хора на изборнитѣ длѣжности, защото само такива хора могатъ умно и честно да управляватъ общитѣ работи. Само тѣ прѣдставляватъ достатъчна гаранция, че ще почитатъ конституцията и законитѣ, че нѣма да разпиляватъ безразсѣдно и прѣстѣжно народнитѣ срдства, че нѣма да тъпчатъ гражданскитѣ ни свободи и правдини и че ще работятъ за истинското, а не „стамболовско“ величие на отечеството.

За жалостъ, обаче, българскитѣ граждани не се сж упражнявали както трѣбва това си право

Подъ давлението на властѣта, нѣкой отъ тѣхъ сж се отказвали да гласуватъ, други сж гласували, но не за добри хора и пр. и затова сж можали да ни се награватъ такива хунски режими като стамболовския и сопанджийския, които сж направили толкова непоправими пакости на страната. Българскитѣ граждани трѣбва да разбератъ, че никой нѣма право да посяга на свѣщенното имъ изборно право; че тѣ иматъ право да го упражняватъ суверено. Една лоша властѣваща партия, знаейки че нѣма довѣрие то на гражданитѣ, винаги прибѣгва до насилие, беззакония, и разни други машинации да попрѣчи на гражданитѣ да упражняватъ свободно изборното си право и да изкара умразни тѣмъ избраници, но гражданитѣ не трѣбва да се сгрѣскаатъ отъ тия маневри на властѣта. Тѣ трѣбва доблесно и самоотвержено да гласуватъ за довѣрениитѣ си хора. Само въ такъвъ случай

гражданитѣ ще докажатъ че сж узрѣли политически и че никой не може да се подиграва безнаказано съ правото имъ.

Тогасъ едналоша властѣваща партия, като има прѣдъ себе си доблесни граждани, никога не ще може да прокара своитѣ избраници и властѣването, ще стане невъзможно. — Така щото за да имаме добри управници сички граждани трѣбва да не се отказватъ отъ изборното си право, а да го упражняватъ, като избераатъ способни, честни и добри хора. Не е ли ясно въ такъвъ случай, че една камара, състояща се отъ подобни депутати, никога нѣма да изгъкне за министри лоши хора, а ще изгъкне най-добритѣ. И когато такива хора застанатъ на чело на управлението, ние можемъ да бждемъ спокойни, че държавнитѣ работи ще трѣгнатъ добре. Само тогасъ конституцията и законитѣ нѣма да бждатъ газени както сега ги газятъ стамболиститѣ, само тогасъ свободитѣ и правдинитѣ на българскитѣ граждани нѣма да бждатъ брутално похищавани, както е сега, само тогасъ народнитѣ срдства нѣма да бждатъ прѣстѣжно разпилявани, а ще бждатъ харчени разумно и за полезни работи. — Въ нашата история има примѣри отъ такива управления.

Его защо ние пакъ повтаряме, че гражданитѣ трѣбва да схвататъ като очитѣ си изборното си право и да го упражняватъ умѣло. —

ХИГИЕНА.

Скарлатината.

(Сказка държана въ Плевенъ, на 21/XI 1904 г.)
отъ д-ръ Спасовъ.

Продължение отъ брой трети

* * *

До тукъ казаното е достатъчно да ви изгъкне, колко опасна болестъ е скарлатината, тя е по опасна отъ другитѣ шарки — защото и тя е шарка, като едрата, брусницата и лещенката — по опасна, казвамъ, защото никоя друга не е тъй дълга, като нея, а при това ний сме още лишени отъ специално за нея лѣкарство. Да не помисли нѣкъ нѣкой, че като нѣмаме

специално противъ нея лѣкарство, лѣкаря е тогава излишенъ? Напротивъ, тукъ именно е той най-нотрѣбенъ, за да изведе болното на добъръ край; иначе всѣка грѣшка би причинила смъртъта му. Едрата шарка или варлолата, бѣше опасната шарка по-рано, но сега ний, благодарение на ваксината, сигурно сме гарантирани отъ нея. Брусницата и Лещенката не прѣдставляватъ никаква опасностъ. Дифтерита или лошото гърло, грабеше не малко дѣца, но и противъ него разполагаме съ срдство. За жалостъ, прѣдъ скарлатината сме безсилни: нито имаме лѣкарство за прѣдпазване, нито за лѣкуване. Остава ни, прочее, единичното срдство: да избѣгваме отъ нея, като се прѣдпазваме отъ заразяване. Затуй, именно, санитарнитѣ власти правятъ строги распорѣждания въ тая посока.

И дѣйствително, какво направихме ний въ начало при появяването на скарлатината?

Първата ни грижа бѣше да уединимъ болнитѣ; да дезинфекцираме жилищата имъ; да гарантираме здравитѣ членове отъ семействата, за да ги имаме подъ медицинско наблюдение и въ случай на заболѣване, бърѣме да уединимъ болнитѣ; да провѣримъ квартала, дѣто първо се яви болестъта, за да узнаемъ, имали други болни, неизвѣстни намъ; и най-сетѣ, когато болестъта се появи и въ други квартали, да провѣримъ цѣлия градъ. Последната мѣрка бѣше наложителна по двѣ съображения: приближаваме учебната година и трѣбваше да се знае положително размѣра на болестъта, за да се отварятъ или не училищата. И, второ, ний, като всички българи, старателно прѣкарваме шаркитѣ, съ убѣдението, че „баба шарка ще си огиде сладка и медена, ако никой не ѝ е безпокой“. Колкото първото съображение е умѣстно и логично, толкова второто е, за голѣмо съжаление, много вѣрно. Слѣдъ направената ревизия, ний открихме нѣколко случая, и епидемията застигна до 22 заболѣвания съ два смъртни случая бѣше вече на прѣкръпяване. Съ изключение на тия два случая болнитѣ, едно слѣдъ друго, оздравѣха. Появилата се въ юлий епидемия къмъ 23 септемврий се завърши. Тѣмъ когато всѣки се успокои и ний се похвалявахме единъ другъ за взетитѣ строги мѣрки, бѣхме изненадани отведнажъ съ 18 нови случая. Отъ гдѣ, обаче, и защо внезапно изпъкнаха новитѣ болни? Защо се доказа, единъ излишенъ ижѣ, че нѣкои родители поради съображението, което току-що наведохъ, старателно укрили болнитѣ

Кои е господаря въ България.

Радикалъ-демократитѣ, кога се събератъ на банкетъ, слѣдъ годишнитѣ си конгреси, иматъ обичай да дигнатъ първата си чаша, „за Господаря на България“. Така правятъ и другитѣ партии. Само че радикалъ-демократитѣ не изпращатъ поздравителни телеграми до „Господаря“ на страната, както правятъ другитѣ партии, а се задоволяватъ само съ единъ залпъ отъ ржкоплѣскания. И наистина, ако речеа да пращатъ телеграми, то би трѣбвало не една, а 3 — 4 милиона такива.

Кого подразбиратъ радикалитѣ, когато пиятъ наздравица за „Господаря“? Тая дума не е само дума; тѣ не се шегуватъ; тѣ разбиратъ истинския Господаръ на земята ни, и нему тѣ пожелаватъ да царува въ щастие и сполука, въ миръ и любовъ съ съседѣ, да живѣе и да добрува — да живѣе вѣчно!

И наистина, той живѣе и ще живѣе вѣчно. Той може да не е винаги щастливъ, може да не добрува всѣкога, но той живѣе съ вѣкове — вѣчно.

Той е силенъ и славенъ; той царува и Господарува въ земята си; той е истински господаръ защото всѣко въ земята му е нему подчинено и другъ господаръ задъ себе си той не признава и не търпи.

Свѣтае се кой е „Господаръ“. Господарѣтъ, единствениятъ господаръ на българската земя, на българската държава е *българскитѣ народъ*.

Често пжги съ тая дума се подразбира българскитѣ князъ. Той, като всѣки владѣтелъ, може да обича да го титулуватъ „Господаръ“. И наистина, така го титулуватъ придворнитѣ и лакеитѣ му, па и министритѣ, па искатъ и поданицитѣ му така да го титулуватъ.

Колкото за придворнитѣ и лакеитѣ — тѣ иматъ право; той имъ е господаръ. Всѣки слуга е слуга на господаря си. Но министритѣ не сж слуги на княза: още по-малко му сж слуги другитѣ български граждани, освенъ ония които сж се „цѣнили“ като слуги у него. И наистина, отворете Конституцията и търсете; вие никдѣ нѣма да намѣрите въ нея титлата „Господаръ“, дадена на българския князъ. Титлата, която Конституцията дава на княза, е: „Негово

Царско Височество“; сжцъ и на прѣстолонастѣдника. Но Конституцията не познава князъ „Господаръ“, нито надъ народа поставенъ, нито надъ отдѣлитѣ граждани.

Отгдѣ иде тогасъ тая гатла „Господаръ“, дадена на княза? Тя иде по подражание на чужди страни, отгдѣ ние като маймуни подражаваме и на доброто ужъ, но повечето на злото. Едно врѣме кралеитѣ били сжциски господари, и за туй сж право ги наричали така; сега не сж, поне не сж навѣкдѣ такива; у насъ, на примѣръ, князѣтъ не е и не може да бжде господаръ на народа, защото народѣтъ не познава господаръ надъ себе си; народѣтъ е господаръ на княза, а не обратно. Думата е останала отъ старо врѣме. Въ нашигѣ пѣсни сжцъ се пѣе Царь-ле, Господарь-ле! — ала днесъ вече не е така. Думата е само една остатка и съвсемъ не трѣбва да се разбира въ буквална смисълъ, както не може да се разбира въ буквална смисълъ когато нѣкой пише нѣкому: „вашъ покоренъ слуга“. Този изразъ, съ който и до сега стари търговци завършватъ писмата си е прѣминалъ и въ докладитѣ на министритѣ. И тѣ когато пишатъ на

княза, започватъ съ думата: „Господарю!“ и свършватъ съ израза: „Вашъ покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ“, но всѣко туй е само една формалностъ; нито князѣтъ е *господаръ* на министра, нито министрѣтъ е *слуга* на княза. Тѣ сж и двамата служители на единъ и сжщъ господаръ — *народа*. Сжщото трѣбва да се каже и за ония изрази, които се срѣщатъ въ прокламациитѣ и другадѣ, дѣто князѣтъ говори на гражданитѣ, като ги нарича „поданицѣ“, а себе си нарича „господаръ“; напр.: „моитѣ вѣрни поданици“, „вашитѣ господари“ и пр. Ако българскитѣ граждани плащатъ даждия, тѣ ги плащатъ на държавата, а не на княза или господаря, както е било едно врѣме. Днесъ въ една свободна държава нѣма „поданицѣ“, а има *граждани*. Сборѣтъ отъ гражданитѣ образува народа и той е господаръ самъ на себе си.

Въ една свободна държава не е хубаво да се употребяватъ тия титли, имената и изрази, останали отъ робскитѣ врѣмена; едно, защото народѣтъ трѣбва да учимъ да съзнава и пази своето господство, а не да привиква на рабски привички и да се оставя да му стѣпва на врата всѣки негод-

он дѣца и оздравѣли не одздравѣли, едва се вдигнали на крака, испратели ги на училище или въ улицата да играятъ, дѣто прѣстнаха болестта. Колкото и да слѣдятъ санитарнитѣ органи, тѣмъ е невъзможно, всѣкои денъ да посѣщаватъ всѣка къща. Общата ревизия, която прѣдприехме, не можеше, слѣдователно, да ни покаже за винаги, дѣ ще заболѣятъ дѣца. Тя можа да ни установи въ него денъ, или въ нея седмица, колко болни има отъ скарлатина въ града. Повече отъ това е невъзможно да даде ревизията. Би трѣбовало, както казахъ, всѣки денъ да се ревизиратъ хилядитѣ къщи на града, за да се знае винаги положението. Нѣщо невъзможно. (Слѣдва).

ХРОНИКА.

Сгодени. Дъщерята на съгражданина ни г. Н. Н. Войниковъ, г-ца Тивка Н. Войникова се е сгодила за г-нъ Боянъ С. Ж. Дацовъ отъ София, нашего по случая честитяване.

— г. Хр. К. Ячовъ се е сгодилъ за дъщерята на съгражданина ни Ц. Цоневъ — г-ца Бияка Ц. Цонева. Честитимъ имъ.

Съобщаваме на нашитѣ дописници, че трѣбва, когато изпращатъ дописки да се подписватъ; същевременно да гледатъ да прѣдаватъ фактитѣ по-сбито, иначе много дълги дописки нѣма да печатаме. Когато искатъ да имъ се съобщава дали ще бждатъ напечатани, да прилагатъ марки за отговоръ.

Замолваме повторно г-нъ Д-ръ К. заровъ, въ качеството управителъ на Плев. държавна I-во кл. болница, да отговори на запитванията отправени му въ бр. 3 на вѣстника ни.

На 5 того вечерта д-во „Св. Пантелеймонъ“ даде своята първа срѣща на членевѣтъ си и поканенитѣ отъ тѣхъ гости въ бирариата на г. К. Лазаровъ. Срѣщата не бѣ посетена задоволително, както изобщо сме виждали други срѣщи. Причината, както разправятъ, била че много отъ гражданитѣ не били разположени да ходятъ тамъ, кждѣто безмилост-

никъ, и друго, защото служителитѣ на народа — на първо мѣсто князѣтъ и министритѣ — поцѣкога забравятъ, че тия титли, които сами си отдаватъ единъ на други, не значатъ нищо, а взематъ да ги разбиратъ въ буквална смисълъ: взематъ да се мислятъ за господари и слуги. А това не може да бжде, не бива да бжде.

Казватъ, че нашиятъ князь много обичалъ да рови въ руски правителственъ вѣстникъ и да подчертава съ синъ моливъ изрази като „августѣйшии еди-кой си“, „всемилоствѣйше благоизволилъ да заповѣда“ и др. т. И ние виждаме, че отъ угода къмъ неговия вкусъ, всѣко у насъ, което има и най-далечна връзка съ княза и двореца, започва да става „августѣйше“. Така казваме, не само: „августѣйшитѣ дѣца“, „августѣйшето сѣмейство“, ами „августѣйши влакъ“, „августѣйши вагонъ“, „августѣйшо колело“, и т. н. т. — до карикатура.

Да бѣхъ азъ князь, азъ бихъ строго наказвалъ всѣкого, който би си позволилъ по такъвъ начинъ да се продирава съ мене, и бихъ го научилъ свбоденъ гражданинъ ли е той, или мой лакей.

Фридрихъ Велики е казалъ, че

но ограбватъ джебоветѣ имъ. И дѣйствително ние прѣдполагахме че минало-годишната имъ практика, нѣма да се приложи. Обаче, пакъ за наше най-голѣмо очудване — сжщото: търговия съ банани, пасти, протокали, мандарини, чоколади, бонбони, ил. картички, конфети, касметчета, томбола—50 ст. карта и пр. и пр.?

Изобщо настоятелството не останало доволно, тѣй като не е можло да придобие прѣдполагаемия приходъ.

Нашето заключение е: тежко и горко на тѣзи, които по такъвъ начинъ на дѣйствиe искатъ да посадятъ финансово у гражданитѣ къмъ бѣдно-болнитѣ.

Плевенското колездачно дружество урежда на 22 вечерта въ салона на д-во „Съгласие“ танцувална вечеринка. Мѣрките, които взема настоятелството и грижитѣ, които полага, даватъ надежда, че вечеринка та ще бжде добръ уредена и посѣтена. Сжщата вечеръ д-вото ще разиграе лотарията, която на 2 т. м. щѣде да бжде разиграна, обаче се отложи. Лотарията има 100 печалби отъ които нѣколко по стойностъ заслужаватъ внимание: пиано, велосипедъ, машина за шефъ, грамофонъ и пр.

Гражданитѣ, които симпатично гледатъ на колездачната организация не ще изпуснатъ случая да посѣтятъ вечеринката и сподѣлятъ нѣколко часа въ веселие съ членовѣтъ на д-вото.

Плевенския театъръ на 5 того, въ д-во „Съгласие“ се прѣдстави пиесата изъ руския животъ „Дѣцата на Ванюшина“. Тая пиеса е твърдѣ интересна и поучителна, затова, защото изгкква разлагането на едно сѣмейство; развалата на дѣцата подъ влияниетъ на лошитѣ идеи и недостатъчния контролъ отъ страна на родителитѣ върху възпитането имъ. Края на пиесата е трагиченъ. Ванюшинъ, отчаянъ и умопобърканъ отъ развалата на дѣцата си се самоастрѣлва. Г. Касабовъ изигра хубаво и естествено Ванюшина. Г. Г. Габровски, Кашировъ играха тоже добръ ролитѣ си, но послѣдния много прѣкалява

князѣтъ е изрвниятъ служителъ на народа. И то е вѣрно особено въ една конституционна и демократическа страна като нашата. Нашата конституция поставя нашата властъ въ ржцѣтъ на народа. Тя дава властъ и на княза, както дава и на други държавни органи (служители); но тая властъ произхожда сѣ отъ народа. Той — единственъ господаръ на себе си — дава властта на всички. Той избира княза и му дава Конституция и закони, съ които да управлява страната не самъ, а посредствомъ министра, които да иматъ довѣрието на неговитѣ прѣдставители, т. е. на него сжщия. Той е слѣдователно прѣкъ господаръ на министритѣ, противъ които щомъ като се обяви, тѣ трѣбва да си отиватъ. Не ще съмнение, че и князѣтъ, ако речемъ че народѣтъ се обяви противъ него, нѣма какво друго да стори освнъ да си отиде.

Така си е. Единъ е Господарѣтъ въ земята ни — самъ народѣтъ.

Да живѣе господаря на България!

Д-ръ С. Кировъ.

въ неестественостъ. Играта му нѣма да бжде неприятна, као играе естествено. Г-жа Касабова прѣдаде добръ жената на Ванюшина. Останалитѣ актьори трѣбва още много да чиракуватъ.

Публика имаше малко. А тая толкова възпитателна пиеса заслужава по добро посѣщение.

Когато дохожда великия князь Владимиръ, за посрѣщане и влизане, въ началото на града бѣ направена арка.

На нея сж работили нѣколко работници дърводѣлци, на които и до сега не имъ е било изплатено. Както ни разправятъ, на сила сж били накарани да работятъ денемъ и нощемъ и имъ било общавано отъ кметството американски надници, обаче и до сега не имъ е изплатено нито български такива. Дърводѣлцитѣ работници искатъ да подаватъ молба до великия князь, той да имъ изплати надницитѣ, обаче биле посѣвѣвани отъ г. окр. управителъ, на комуто били отишли да се оплачатъ и му извѣстятъ намѣрението си, да не правятъ подобни работи, а той самъ лично щѣлъ да уреди работата съ кметството.

За резултатъ очакватъ работницитѣ дърводѣлци но и до сега нищо утѣшително. Жалко! печално!

Положението на кабинета.

На никулденъ, въ двореца, стана приемъ. Тамъ сж биле приставители на нѣколко партии, съ които княза е говорилъ. Това даде поводъ да се говори за министерска криза. Правителствениитѣ телжи забиха барабани, за да направятъ шумъ и да убѣждаватъ наивнитѣ, че дѣйствително има криза. Ние не вѣрваме това, защото тая парна маневра не се повтаря за пръвъ пжтъ. Това се прави нарочно за да отслабне народната борба противъ самболовския режимъ.

Че този режимъ е фалиралъ по слчки ливии това е всеизвѣстно, че той трѣбва да се махне, това е повече отъ валежаще, но за да стане това народната борба не трѣбва да спира.

Само когато самболовиститѣ паднатъ, тогасъ ще повѣрваме, че има министерска криза.

Опровержение. Никополскиятъ окол. уч. ин-ръ г-нъ Хр. Мутавчиевъ по поводъ писаното по ноговъ адресъ въ брой 1 на вѣстника ни, е изпратилъ едно дълго и широко опровержение, отъ което личи, че е билъ обиденъ за глѣто е нареченъ „негодѣй“. Нека не се разбира тѣй пропашки тоя епитетъ. Той е казанъ за смѣтка на подмазването му прѣдъ политическитѣ тузове, за да може да се крѣпи на инспекторското си мѣсто. Сѣблостта му да заявява, че не е прѣсѣдвалъ учителитѣ е нахална. Нека се опомни г-нъ Мутавчиевъ; нека се справи съ дѣйността си отъ минали години и тогава да се ренчи, че билъ приятелъ на учителитѣ. Колкото за сумата, въпросна въ антре-филето, е спорно още, да ли е имало ревизия и за нея, тѣй като не се знае дали тая сума е записвана нѣкждѣ и стои ли писмото съ което е прѣпратена. Той икономисва истината — крие, че е билъ замѣстникъ на окр. учил. инспекторъ въ Плевенъ доста продължително врѣме.

Относно „заплашителната записка“ ще му съобщимъ, че тя не е съ това съдържание, което ни прѣдава той съ опровержението си. Правъ е г-нъ Мутавчиевъ да пише слѣдъ съ-

държанието и думитѣ: „ако се не лжжа“. Вѣрно е, че се лжже, защото не я помни. А това иде да ни каже, че тя е писана или при нервно състояние или пѣкъ при *Бахусовъ* екстазъ.

Ако стане пужда ще му прѣдставимъ записката.

Дължимъ да запитаме г-нъ Мутавчиевъ, защо прѣди, когато е оставилъ записка на слугата е повѣрвалъ обаденото му отъ него и го вписва въ записката, а сега съ опровержението си, казва, че не вѣрва (не дава значение) на думитѣ на учил. слуга?

Дѣтско вечерно забавление.

На 9 того вечерта въ салона на читалище „Съгласие“ се даде дѣтско забавление съ най-разнообразна програма: декламации, пѣсни, игри, разкази и сцени. Почти по-голѣмата частъ отъ *М-М-та* бѣха изпълнени добръ. Живата картина бѣ една пародия — не бѣ подредена, макаръ, че идеята, която се прокарваше съ нея, да бѣ прѣвѣходна.

Прихода отъ това забавление възлиза на около 300 лева, отъ които като се извадятъ разноскитѣ по него, остатъка ще мине въ полза на фонда за подпомагане бѣднитѣ ученици при основнитѣ училища.

Личеше, че голѣма частъ отъ учителството се е отнесло твърдѣ хладно къмъ това забавление — на сцената се явяваха дѣца само отъ нѣколко училища. Желателно е да се явяватъ на сцената ученици почти отъ всички училища. Това се налага отъ обществено-педагогически изискования.

Едно протеже въ с. Гигенъ

Никополско. Сродникѣтъ на бившия Плев. Окр. Управителъ — Б. Каракашевъ — Гурко п. В. Начеловъ, който по давление успѣ да стане секретаръ-бирникъ. тѣй като, както той се е хвалилъ, е билъ запитанъ само за едно въпросче, е отишелъ много надалече съ нередовноститѣ си по общинската каса. Споредъ едно писмо отъ с. Гигенъ, той не е благоволявалъ да дава 3 мѣсечни отчети за състоянието на общинската каса, а най-главното, отъ касата липсвали около 1275 лв. и 35 ст. Тая липса била открита отъ счетоводителя при Окр. Пост. Комисия г-нъ Иончевъ. Сумата, споредъ лошитѣ язици, била употребена за пиене и веселие съ жени. За тая кражба е било извѣстна на окр. управителъ и той съ писмо *М-М* 2897 отъ 30/X 907 год. прѣдписва да се внесе липсалата сума. Извѣстени за нередовността на Начеловъ, гарантитѣ му си отеглятъ гаранцията. Щомъ като останалъ безъ гаранция, той билъ веднага уволненъ и на негово мѣсто назначили секр.-бирникъ на с. Мъгура, г-нъ П. Акимовъ, обаче не му прѣдаватъ нищо на ржка, тѣй като за това разпореждалъ секретаря на никопол. окол. началн. Вънъ отъ това, той билъ забатачилъ много прѣпискитѣ си.

Изобщо тоя човѣкъ е отишелъ доста далече, за да може да си създаде условия за по-добро обогатяване — той е задържалъ за нѣколко мѣсеца заплатитѣ на общинскитѣ служещи, не имъ е платилъ.

Група младежи даватъ въ сжбота на 15 вечерта въ салона на г. Чолаковъ танцовална вечеринка. Ще свири военна музика. Вѣрваме че вечеринката ще бжде добръ посетена, както изобщо се посѣщаватъ подобни вечеринки.

По поводъ бължката въ бр. 3 на вѣстника ни за нередовности по телеграфа, началника на мѣст. телеграфо-пощенска станция съ писмо № 5154 иска да му обади мѣ имената на оплаквалитѣ се граждани. Въ отговоръ на това писмо, му съобщаваме, че ако му сж нуждни имена и дати, нека се задоволи само съ тѣзи що имавъ оплаквателната книга които ще научи, като я прилсти.

При това, ако обича, нека се отнесе за справка по нередовността и до подвѣдомственитѣ си служащи, които, вѣрваме, ще бждатъ откровенни, да му услужатъ.

Плѣвенското женско просвѣтително благотворително д-во въ градътѣ ни изказва своята благодарностъ на всички г-да, г-жи и г-ци, които сж благоволили по разни случаи да подарятъ суми за дружествената каса.

Г-ца Д. Петрова	2 лева
Г-нъ П. Бобевъ	3 "
Г-жа „ Дръновска	1 "
Г-ца „ Грасева	1 "
Г-нъ „ Хинковъ	3 "
„ „ Христовъ	2 "
Г-жа „ Бурджева	2 "
„ „ Иванчева	2 "
Г-ца „ Спасова	2 "
Г-жа „ Ив. Недева	5 "
Г-нъ „ Бърдаровъ	2 "
Свещ. П. Игорѣиковъ	1 "
Г-нъ Д. Костанѣиновъ	5 "
„ Д. Бояджиевъ	2 "
„ Д. Добревъ	3 "
„ Д. Върбеновъ	3 "
„ Д. Стояновъ	5 "
„ Д. Икономовъ	1 "
Г-жа П. Върбенова	5 "
Г-нъ Д. Сжлевъ	1 "
„ Д. Цанковъ	2 "
„ Д. Георгиевъ	50 ст.
„ Д. Тодоровъ	1 лева
Г-жа Д. Спасова	1 "
Г-нъ Д. Евстатиевъ	50 ст.
Свещ. Д. Сираковъ	1 лева
Г-нъ Д. Грасевъ	2 "
„ Д. Миловъ	1 "
„ Д. Караивановъ	1 "
„ М. Памиховъ	50 ст.
„ М. х. Костанѣиновъ	2 лева
Свещ. Михаилъ	2 "

(Слѣдва)

Въ книжни магазинъ „НАДЕЖДА“ пристигна нова партида ноти: за цигулки, китари, мандолини, пиана пианини, цитри и др.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

гр. Плѣвень

и

БАКАЛСКИ СКЛАДЪ

при гара Каменецъ

на

З. К. МАВРОДИЕВЪ.

Извѣстивамъ на поч. клиенти, че на гара Каменецъ въ собствено построеното ми здание отвори хъ складъ на разни бакалски стоки, цървенъ строителенъ материалъ, земледѣлски сѣмена, машини и пр. кждѣто околнитѣ селски бакали ще намѣратъ добра, чиста и на смѣтка стока. При това пжтницитѣ ще намѣратъ винаги при добра обстановка, стаи за спане и гостилница.

Съ Почитание:
З. К. Мавродиевъ.

Открива се подписка за дѣтското илюстров. списание

„Свѣтулка“

Година V-та.

Абонаментъ 2 л. — ирѣдилатени.

Редакторъ: Г. Стояновъ, г. Плѣвень.

Отъ новата 1908 год. „Свѣтулка“ почва петата си годишнина съ поодбранъ, разнообразенъ и интересенъ за дѣцата материалъ при сътрудничеството на видни наши млади писатели.

„Свѣтулка“ е най разпространеното, най ефѣиното и най-обичното на дѣцата списание.

„Свѣтулка“ дава много интересни народни приказки, красиви картини, хубави пѣснички, а всичкитѣ разказчета сж наикитени съ подходящи изящни винетки.

„Свѣтулка“ ще даде подарѣци:

1. Извѣрдно красивъ и изященъ изработенъ въ странство, по избранъ отъ насъ сюжетъ, цвѣтенъ стѣненъ календаръ.

2. Петъ цвѣтни картинки,

3. Двѣ интересни книжки

за дѣца,

4. Начални картини,

5. Картинки за рисуване по новата метода.

На настоятелитѣ се прави 20% въ течения. За настоятелъ може да бжде всѣки учителъ или учителка.

Списанието е одобрено отъ Министерството на Народното Просвѣщение. Молимъ Г. г. учителитѣ да го абониратъ за училищнитѣ библиотеки!

Учителъ и родители, запишете молимъ, дѣцата си за сп. „Свѣтулка“. Срѣщу даленитѣ 2 лева дѣцата ще иматъ приятенъ учителъ и вѣренъ другаръ за прѣзъ цѣла година!

Адресъ: До редакцията на сп. „Свѣтулка“ г. Плѣвень.

Отъ редакцията.

Обявление № 7256

Извѣстивамъ, че отъ 17 декември до 17 януари 1908 год. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣв. Земнище а именно;

1) Нива Мѣсността „Стража“ отъ 10 декара при сжседѣ: Анастасъ Иосифовъ, отъ двѣ страни Лѣмби Нешковъ и Станушъ Филиповъ оцѣн. за 120 лева.

Горния имотъ принадлежи на Парашкева Хр. Шилаковъ отъ Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканieto на Пени П. Брашляновъ отъ гр. Плѣвень за 20 л. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 5995 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна намалена съ 10 %.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки при сжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 22/XI 1907 г.

Дѣло № 549/904 год.

I Сждебенъ Приставъ: бр. Ив. Кънчевъ.

Обявление № 7550

Извѣстивамъ че отъ 17 декември 1907 год. до 17 януари 1908 год. до 5 ч. слѣдъ пладне ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенско земнище, а именно;

1) Лозе Нива въ мѣсността „Камрамджа Лѣжа“ 2 1/2 декара при сжседѣ: Лазаръ Ябалкаровъ Тодоръ Кржтевъ Коланджиски и Ив. Тржстениченина оцѣнена за 62 лева.

Горни имотъ принадлежи на покойни Танасъ Дичовъ отъ гр. Плѣвень на е заложенъ продава се по опредѣление на Плѣв. Окр. Сждъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки при сжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 11/XII 1906 г.

Дѣло № 1028/907 год.

I Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ

Обявление № 6999

Извѣстивамъ, че отъ 17 декември 1907 г. до 17 януари 1908 г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣв. земнище, а именно;

1) Едно празно мѣсто за лозе въ мѣсността „гравинската Бара“ отъ 4 декара при сжседѣ: Хр. Армейковъ, Иванъ Радовъ. Косто Кротковъ и шо-се оцѣн. за 75 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойни Ив. П. Армейковъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по опредѣление на Плѣв. Окр. Сждъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки при сжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 17/XI 1907 год.

Дѣло № 242/907 год.

I Сждебенъ Приставъ: Хр. И. Кънчевъ.

Обявление № 11348

Подписаний С. Тасевъ Сждебенъ приставъ при Плѣвенский Окржженъ Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителния листъ № 12198 отъ 17/XI 1907 г. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сждъ въ полза на Върбанъ Хр. Сжловъ отъ гр. Плѣвень срѣщу Пешко Ценковъ отъ с. Орѣховица за искъ 3520 л. 47 ст. заедно съ лихвитъ по 8 % годишно отъ 7/XI 1907 г. до исплащания, и др. разноси.

Съгласно чл. чл. отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ, че на 19/XII 1907 г. отъ 9 часа сутринта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване прѣдъ общинската канцелария въ с. Орѣховица. слѣдующия длъжниковъ движими имоти, а именно:

1) Единъ волъ на 3 — 4 год. косъмъ бѣлъ бѣлѣзи на края на опашката черно и двѣтъ уши прѣдорѣзани оцѣн. за 80 лева. 2) Една крава на 5 — 6 год. косъмъ бѣлъ на края на опашката черно и дѣсното ухо прѣдорѣзано оцѣн. за 30 лев. 3) Една крава на 5 — 6 год. косъмъ сивъ бѣлѣзи двѣтъ уши прѣдорѣзани и лѣвото кърно на 6 мѣс. оцѣн. за 50 лева 4) Едно даначе на 2 год. косъмъ сивъ бѣлѣзи двѣтъ уши прѣдорѣзани оцѣн. за 40 лева. 5) Едно даначе на 2 год. косъмъ бѣлъ съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 40 лева. 6) Чегриресетъ кила кукур. на кочаве оцѣн. по 15 л. к. всичко 600 лева. 7) Двѣ прасета женски по на 1 год. Английска порода оцѣн. за 50 лева. 8) Едно прасе женско на 8 — 10 мѣсеца оцѣн. за 30 лева. 9) Една купа сѣно отъ 3 кола оцѣн. по 20 лева колата всичко 60 лева. 10) Една купа сѣно Люперна отъ 1 кола оцѣн. за 20 лева. 11) Едно прасе мжко на 1 1/2 год. Английска порода отъ около 200 кил. оцѣн. за 100 лева. 12) Единъ волъ на 7 — 8 год. косъмъ бѣлъ бѣлѣзи на края на опашката черно и двѣтъ уши прѣдорѣзани оцѣн. за 80 лева. 13) Единъ волъ на 7 — 8 год. сивъ съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 80 лева. 14) Единъ волъ на 7 — 8 год. бѣлъ съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 80 лева. 15) Единъ биволъ на 10 год. у десното ухо прѣдорѣзано оцѣн. за 50 лева. 16) Два бивола на 7 — 8 г. съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 100 лева. 17) Две турмега мжски по на 2 год. съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 40 лева. 18) Една кобила на 5 — 6 г. сива у дѣсното ухо прѣдорѣзано оцѣн. за 30 лева. 19) Една кобила на 4 — 5 год. червена съ сжщитѣ бѣлѣзи оцѣн. за 30 лева. 20) Едно конче на 8 — 10 мѣсеца червено на челото бѣло оцѣн. за 15 лева. 21) Една купа стама отъ 15 кола оцѣн. за 150 лева. 22) Една вѣячка мѣтна направа оцѣн. за 50 лева. 23) Гридесетъ кола камане цѣн. за 30 лева. 24) Осемъ кила овѣсъ оцѣн. по 12 л. кил. всичко 96 лева. 25) Две кила жито оцѣн. по 30 л. кил. всичко 60 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които Г. г. желаятъ да купятъ горѣпомѣнати имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажта.

гр. Плѣвень. 10/XII 1907 год.

Дѣло № 1145/907 год.

III Сждебенъ приставъ: С. Тасевъ

Печатница „Надежда“ съобщава, че всички счетоводни и дѣловодни книжа за селскитѣ общини сж вече готови, изработени на чиста фина бѣла книга, добра и здрава подвързия. Продава и канцелярски потрѣби на смѣтка.

Печатница „Надежда“ Плѣвень